

De Beeldhouweres Thérèse Van Hall.

waarmee schilderijen hun beschouwer tot zich trekken, voelt deze zich afgestooten door de koele beeldenzaal met zijn witte zwiigende vormen.

En toch is die oppervlakkige verkoeling heilzaam als een geestelijke koudwaterkuur, die, alle onware zelf-opwarming en vluchtige aandoeningen uitsluitend, voor den beschouwer is wat de schijnbaar ontnuchterende techniek was voor den beeldhouwer zelf.

Eenmaal héén door dien koelen schijn, zullen de gevoelens, welke het Beeld in u wekt, u minder bedriegen dan die, door één andere kunst u aangedaan.

Maar de meeste schrikken terug voor zij gezien hebben. En de kunstenaar blijft zwijgen achter zijn stille witte wanden, niet dan door enkelen ontdekt!

Een trotsch, maar ook, in Holland, een tragisch vak, dat van beeldhouwer.

GEDENKSTEEN VOOR DEN HEER N. H. C. SCHMÖLLING, LEERAAR IN HET
ORGELSPÉL AAN DE RIJKSKWEEKSCHOOL TE HAARLEM.